

ся наятъ, встанѣлъ и излѣзълъ, безъ да му мысли за отста-  
неннѣ-тъ си права.

Кога станѣлъ четъридесать годинѣ на возрастѣ, Исавъ  
ся оженилъ за иноплеменницѣ; но жена му не была почти-  
телна камъ майкѣ му Ревеккѣ.

## ГЛАВА XVII.

Исаакъ благословлява дѣца-та си.

Исааку на старость ся притѣпили очи-тъ, и той хванѣлъ  
да не види. Понеже усѣщалъ, че не му остава много време  
да живѣе, той повыкалъ сына си, Исава, и му казалъ: „Сынко,  
азъ сѣмъ вече старъ и не си знаѣмъ дѣня, кога щѣ да умрѣ.  
Излѣзъ на поле-то, налови ловъ и сготви ми отъ него ястѣе,  
какво-то азъ обычамъ. Желѣмъ, доклѣ сѣмъ живѣ, да ти дамъ  
благословеніе, като на первенецъ.“ Исавъ той часъ излѣзълъ.  
Нѣ Ревекка, която чула думы-тъ Исааковы, и която же-  
лаяла да достави право на первенство Іакову, като подо-  
стойному за него, заповѣдала на Іакова да избере двѣ  
млады козлета отъ стада-та си, сготвяла отъ нихъ ястѣе по  
вкуса на Исаака; подирь обвила Іакову шнѣ-тъ и рѣцѣ-тъ  
съ кожѣ-тъ отъ козлета-та, облѣкла го съ найдобрѣ-тъ  
дрѣхѣ Исаовѣ, дала му сготвено-то ястѣе и испратила го  
до бащѣ му да приеме благословеніе на первенство.

Кога чулъ, че пѣкой влиза въ колыбѣ-тъ, слѣпя-тъ  
старецъ попыталъ: „кой влѣзе?“ — „Исавъ, постарый ти сынъ,“  
отговорилъ Іаковъ, „азъ испълнихъ твоѣ-тъ заповѣдъ: яждѣ  
и благослови мя.“

„Пристѣпи по близу,“ казалъ Исаакъ, „азъ искамъ да  
ти осяжѣ, за да ся увѣрѣмъ, точно ли си ты сынъ мой Исавъ.“  
Іаковъ ся приблизилъ. Исаакъ, като го попиналъ, казалъ:  
„Гласа-тъ прилича на гласа Яковлевъ, нѣ рѣцѣ-тъ и нѣя-та  
сѣ Исаовы.“ По тоя начинъ ся далъ стареца-тъ да го